

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 9508/2022
29.12.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића, Мирјане Андријашевић, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., ..., чији је пуномоћник Владимир Мишковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, коју заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1348/22 од 23.03.2022. године, у седници већа одржаној 29.12.2022. године донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1348/22 од 23.03.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1348/22 од 23.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1348/22 од 23.03.2022. године, одбијена је жалба тужене и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 36454/20 од 29.09.2021. године, којом је усвојен тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде штете због неисплаћеног ортопедског додатка за период од 01.07.2018. до 25.08.2020. године исплати одређене месечне новчане износе са законском затезном каматом од доспелости до исплате. Одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној применом члана 404. Закона парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 404. став 2. Закона парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20, у даљем тексту: ЗПП) Врховни касациони суд је нашао да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као ни ради новог тумачења

права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које је другостепени суд дао за своју одлуку. Тужена у ревизији није пружила доказ о постојању различитих одлука у истој чињеничној или правној ситуацији, као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова, па није испуњен законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе. О захтеву тужиоца одлучено је на основу одредбе члана 172. Закона о облигационим односима и члана 1 Протокола 1 уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода, те члана 69. Закона о основним правима бораца, војних инвалида и породица палих бораца, на начин који није супротан досадашњој пракси у предметима са истим или сличним чињеничним и правним основом.

Како на основу изнетог произлази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 28.06.2020. године. Вредност предмета спора, побијаног дела правноснажне пресуде је износ од 683.738,86 динара. Првостепена пресуда донета је 29.09.2021. године. Другостепена пресуда донета је 23.03.2022. године.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија туженог није дозвољена применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић